

е правъ. Ако прѣзираме хубостъта защото исчезва, ние трѣбва да прѣзираме всичко; защото всичко исчезва. Ние трѣбва да прѣзираме и животътъ даже, защото и той, както хубостъта, исчезва. Ако хубостъта на жената е една лжка, хубостъта на пролѣтъта е тоже лжка; защото тя е още по къса. Каквато че пролѣтъта умира за да се роди пакъ; това е погрѣшка, пролѣтъта не се ражда повторно: гдѣ сж цвѣтята отъ минжлата година? Онова което се ражда пакъ е нова пролѣтъ; както въ общесвото, прѣзъ всяко врѣме, исва нѣкоя хубовица се явява да замѣсти изгаснжлитѣ хубавици.

Всичко онова което може да направи нѣщо добро не е лжка. А хубостъта може да направи добро: защото хубавото лице поддържано отъ характерътъ може да възбуди у една благородна душа чувството на собствената си сила и амбицията за велики подвиги; тя може тѣй сжщо да повърне у една смутена душа срамежливостъта и достолѣнието. Нѣма да кажж, прочѣе: хубостъта е лжка; но, споредъ справедливата заблѣжка на една прочута жена, ще кажж: Хубостъта налага извѣстни длѣжности: тя е единъ видъ царско достойнство, а всяко царско достойнство си има и брѣмето. Хубостъта ни налага добротата. Младитѣ обикновенно не вѣрватъ това нѣщо, и тѣ доброволно смѣсватъ добротата съ безумието: тѣ не знажтъ че добротата е най голѣмата добродѣтель и за мъжътъ и за жената. Боссиое е казалъ че Господь, като направилъ душата на героитѣ, турилъ най-напрѣдъ въ нея добротата. Онова което Боссиое не мисли че е недостойно за